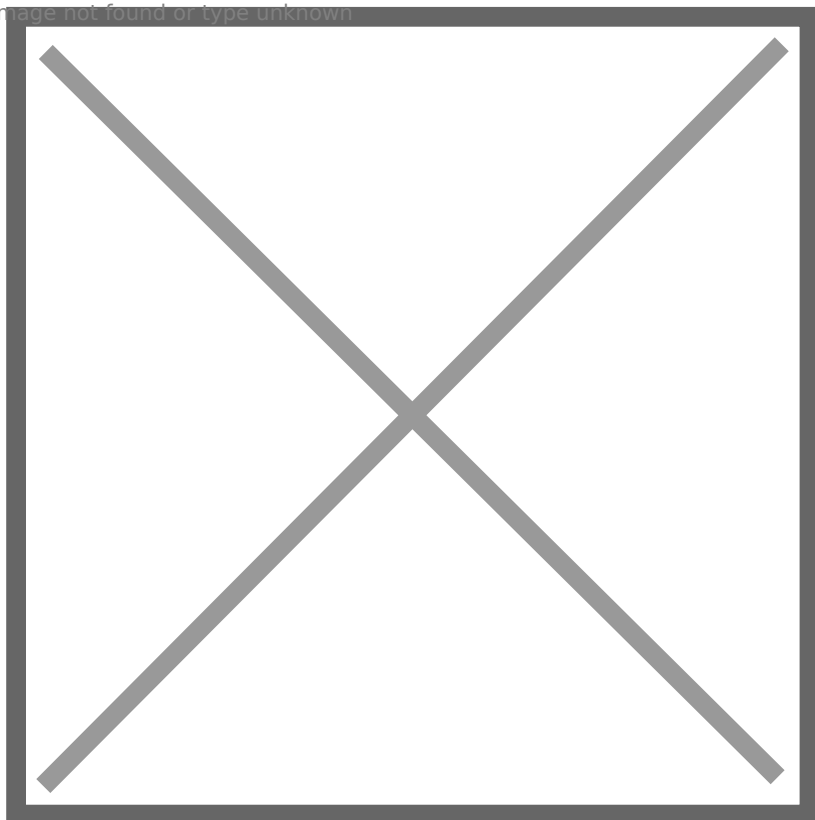

75 lat Spitfire

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy 6 marca 2011

Wczoraj minęło 75 lat od oblotu prototypu brytyjskiego myśliwca Supermarine Spitfire, skonstruowanego przez R.J. Mitchella. Rząd brytyjski na obchody rocznicowe przeznaczył 2 mln funtów.

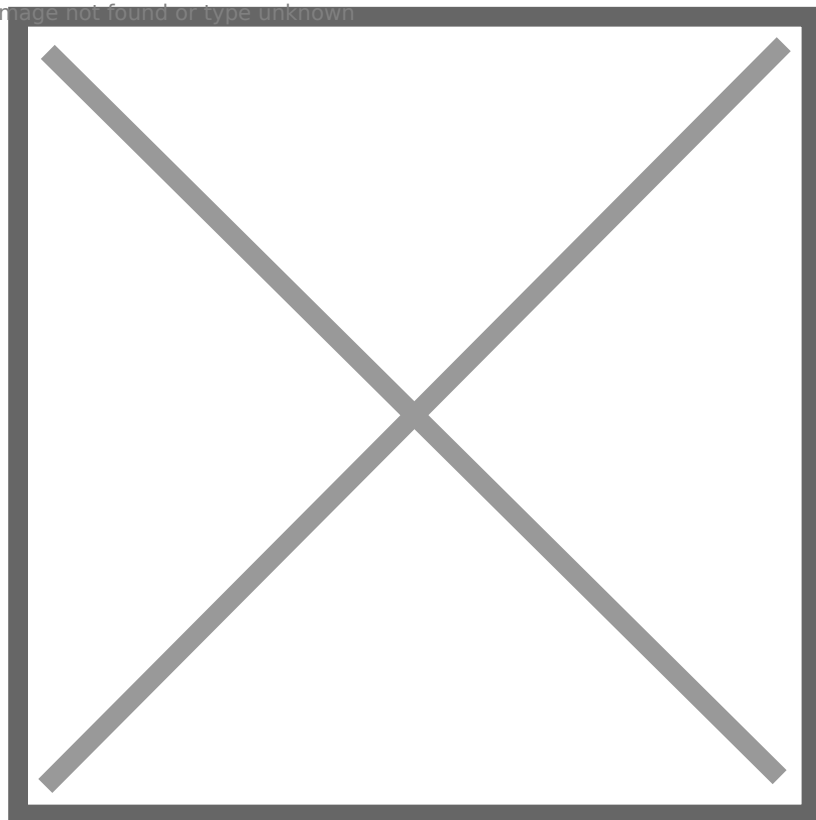
Image not found or type unknown

Prototyp Supermarine Spitfire, Type 300 K5054 (patrz zdjęcie), napędzany silnikiem Rolls-Royce Merlin C o mocy 990 KM z dwułopatowym, stałym drewnianym śmigłem, oblatał 5 marca 1936 o 16:35 na Eastleigh Aerodrome pod Southampton szef oblatywaczy wytwórni kpt. Joseph *Mutt* Summers (na zdjęciu z 1936 pierwszy od lewej, obok Agony Payn, R.J. Mitchell na stopniu swego samochodu, S. Scott Hall i Jeffrey Quill). Prędkość

maksymalna K5054 wynosiła 540 km/h. Prototyp był wielokrotnie modyfikowany, m.in. po zmianie śmigła i osłon podwozia wzrosła jego prędkość. K5054 został rozbity przy lądowaniu 4 września 1939 w Royal Aircraft Establishment at Farnborough. Jego pilot zginął.

Image not found or type unknown

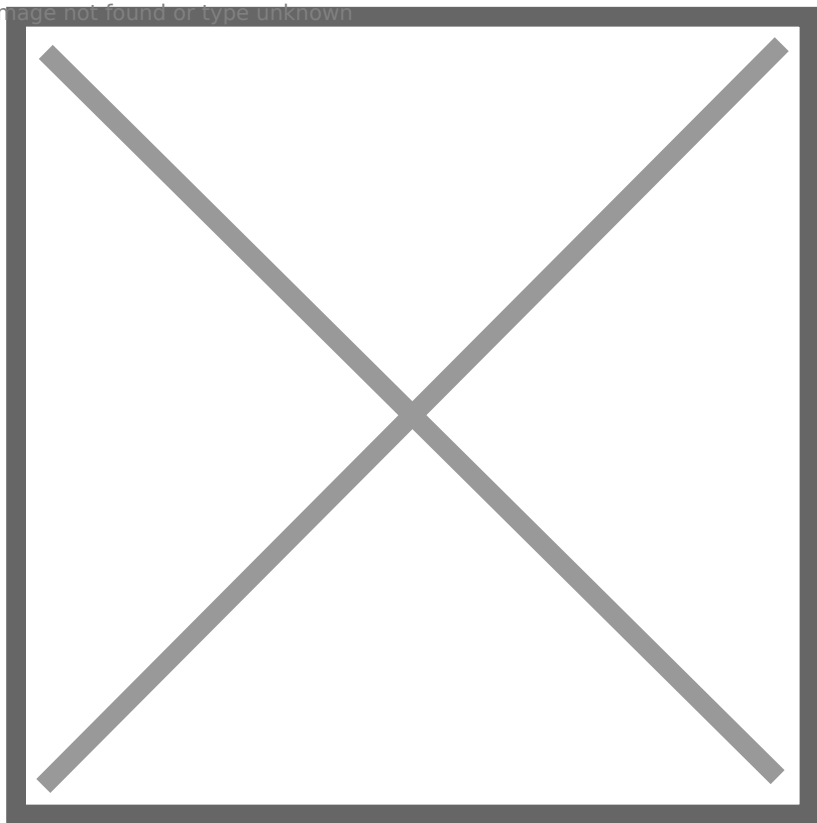
Jedyną oryginalną częścią K5054, która przetrwała do naszych czasów, jest sworzeń okuć skrzydła. Został on wykorzystany przez jednego z inżynierów do wykonania młotka. I w tej postaci jest przechowywany w Solent Sky w Southampton, jako niezwykle cenna pamiątka (na zdjęciu).

W Battle of Britain Memorial w Capel-le-Ferne wystawiono replikę K5054. Twórcą idei jej budowy był w

1983 Jeffrey Quill. Zakończenie budowy repliki ogłoszono 24 kwietnia 1993.

Spitfire został zaprojektowany przez inż. Reginalda Josepha Mitchella. Wcześniej konstruował on słynne wodnosamoloty wyścigowe serii S (S6B pobił 29 września 1931 rekord świata prędkości lotu, równy 655,8 km/h). Zdobyte w ten sposób doświadczenia zostały wykorzystane w budowie myśliwca, który zasłynął w II wojnie światowej. Spitfire miał eliptyczny obrys skrzydeł, kropłową owiewkę kabiny, chowane podwozie i całkowicie metalową konstrukcję. Mitchell nie doczekał dni sławy myśliwca. Zmarł na raka w 1937 w wieku 42 lat. Jego misję podjął Joseph Smith.

Image not found or type unknown

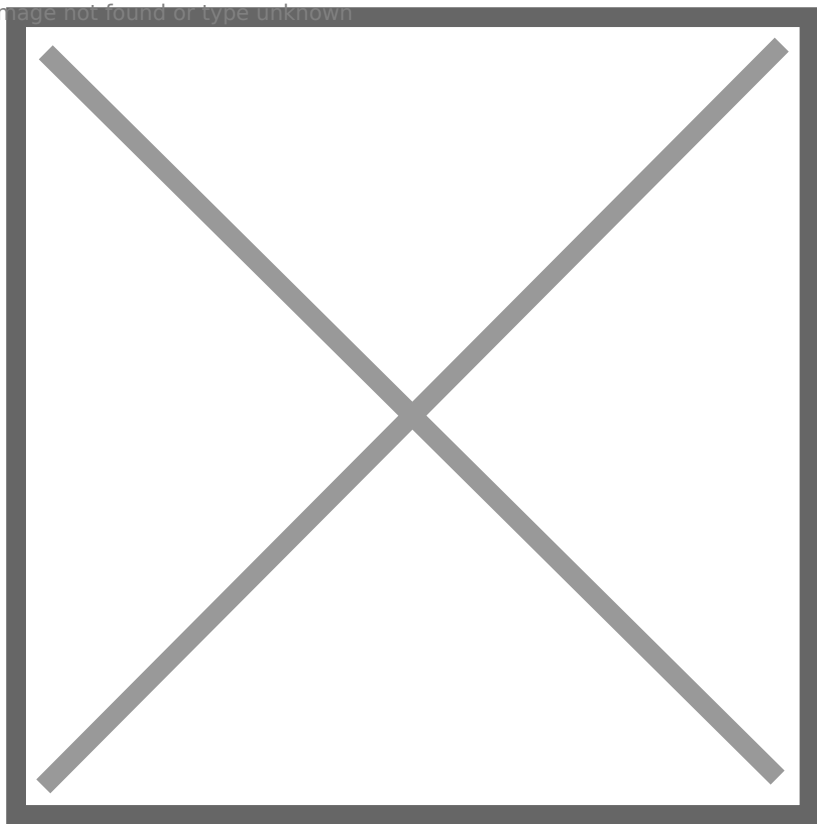

W sumie wyprodukowano 22759 Spitfire i Seafire 24 podstawowych odmian. Ostatni Spitfire, F Mk 24 (VN496), został wyprodukowany 20 lutego 1948. Samoloty tego typu służyły w wojskach lotniczych niektórych państw jeszcze w latach 1960.

Wczoraj, w 75. rocznicę oblotu prototypu K5054, z Southampton International Airport (dawne Eastleigh Aerodrome) o 11:30

wystartował Spitfire pilotowany przez Carlyne Grace z Sydney w Australii (zdjęcia: BBC). Lot trwał 20 minut. Carlyne Grace to obecnie jedyna kobieta - pilot Spitfire.

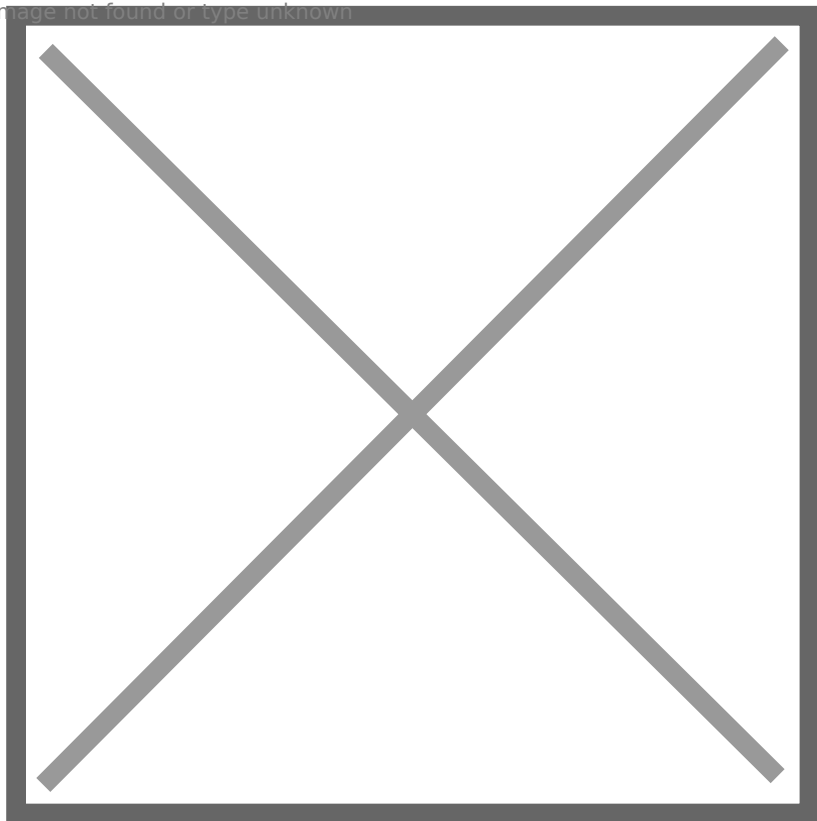
Image not found or type unknown

Samolot Supermarine 509 Spitfire T9, ML 407, OU-V (nr ser. CBAF 8463) w czasie wojny latał w nowozelandzkim Dywizjonie 485. Wyprodukowany w 1944, został zestrzelony podczas pierwszego dnia inwazji na kontynent (D-Day). Po wojnie samolot odrestaurował mąż Carlyne, Nick Grace, który w 1988 zginął w wypadku motocyklowym. Odrestaurowany Spitfire to samolot dwumiejscowy. We wczorajszym locie mógł

więc wziąć udział zwycięzca konkursu rocznicowego Spitfire, Nick Hancock.

Image not found or type unknown

Po Spitfire Carolyne Grace miał wystartować kolejny samolot tego typu, pilotowany przez Petera Teichmana. Jego Spitfire wykonał w czasie wojny 40 misji bojowych. Planowany lot jednak nie odbył się z powodu pogarszających się warunków atmosferycznych.

Prototyp Supermarine Spitfire, Type 300 K5054 (patrz zdjęcie), napędzany silnikiem Rolls-Royce Merlin C o mocy 990 KM z dwułopatowym, stałym drewnianym śmigłem,

oblatał 5 marca 1936 o 16:35 na Eastleigh Aerodrome pod Southampton szef oblatywaczy wytwórni kpt. Joseph *Mutt* Summers (na zdjęciu z 1936 pierwszy od lewej, obok Agony Payn, R.J. Mitchell na stopniu swego samochodu, S. Scott Hall i Jeffrey Quill). Prędkość maksymalna K5054 wynosiła 540 km/h. Prototyp był wielokrotnie modyfikowany, m.in. po zmianie śmigła i osłon podwozia wzrosła jego prędkość. K5054 został rozbity przy lądowaniu 4 września 1939 w Royal Aircraft Establishment at Farnborough. Jego pilot zginął.

Jedyną oryginalną częścią K5054, która przetrwała do naszych czasów, jest sworzeń okuć skrzydła. Został on wykorzystany przez jednego z inżynierów do wykonania młotka. I w tej postaci jest przechowywany w Solent Sky w Southampton, jako niezwykle cenna pamiątka (na zdjęciu).

W Battle of Britain Memorial w Capel-le-Ferne wystawiono replikę K5054. Twórcą idei jej budowy był w 1983 Jeffrey Quill. Zakończenie budowy repliki ogłoszono 24 kwietnia 1993.

Spitfire został zaprojektowany przez inż. Reginalda Josepha Mitchella. Wcześniej konstruował on słynne wodnosamoloty wyścigowe serii S (S6B pobił 29 września 1931 rekord świata prędkości lotu, równy 655,8 km/h). Zdobyte w ten sposób doświadczenia zostały wykorzystane w budowie myśliwca, który zasłynął w II wojnie światowej. Spitfire miał eliptyczny obrys skrzydeł, kropłową owiewkę kabiny, chowane podwozie i całkowicie metalową konstrukcję. Mitchell nie doczekał dni sławy myśliwca. Zmarł na

raka w 1937 w wieku 42 lat. Jego misję podjął Joseph Smith.

W sumie wyprodukowano 22759 Spitfire i Seafire 24 podstawowych odmian. Ostatni Spitfire, F Mk 24 (VN496), został wyprodukowany 20 lutego 1948. Samoloty tego typu służyły w wojskach lotniczych niektórych państw jeszcze w latach 1960.

Wczoraj, w 75. rocznicę oblotu prototypu K5054, z Southampton International Airport (dawne Eastleigh Aerodrome) o 11:30 wystartował Spitfire pilotowany przez Carlyne Grace z Sydney w Australii (zdjęcia: BBC). Lot trwał 20 minut. Carlyne Grace to obecnie jedyna kobieta - pilot Spitfire.

Samolot Supermarine 509 Spitfire T9, ML 407, OU-V (nr ser. CBAF 8463) w czasie wojny latał w nowozelandzkim Dywizjonie 485. Wyprodukowany w 1944, został zestrzelony podczas pierwszego dnia inwazji na kontynent (D-Day). Po wojnie samolot odrestaurował mąż Carlyne, Nick Grace, który w 1988 zginął w wypadku motocyklowym. Odrestaurowany Spitfire to samolot dwumiejscowy. We wczorajszym locie mógł więc wziąć udział zwycięzca konkursu rocznicowego Spitfire, Nick Hancock.

Po Spitfire Carlyne Grace miał wystartować kolejny samolot tego typu, pilotowany przez Petera Teichmana. Jego Spitfire wykonał w czasie wojny 40 misji bojowych. Planowany lot jednak nie odbył się z powodu pogarszających się warunków atmosferycznych.